

nu har en Løn, som de mener er nogenlunde forsvarlig, vil føle sig alt andet end tilfredse med, at man formindsker deres Løn. Ved første Øjekast synes en saadan Ordning i Virkeligheden ganske ideal, men ser man nøjere paa den, er der alligevel Forhold, som bevirker, at den vist ikke vil virke ganske heldigt, og det er et Spørgsmaal, om den vil virke fuldt retfærdigt. Forholdet er nemlig dette, at Embederne, som det ogsaa er udtalt af foregaaende Talere, er meget forskellige. I de større Købstæder har man f. Eks. Sogne paa 24 000 Indbyggere og derover. Jeg taler af Erfaring, fordi den By, jeg er fra, er en Kommune med over 24 000 Indbyggere. I et saadant Sogn har Præsten naturligvis et betydeligt større Ansvar og større Arbejde. Selvom der ogsaa er flere Præster, saa følger det jo alligevel af Sagens Natur, at saavel Ansvaret som Arbejdet er betydeligt større end i et mindre Sogn, hvor der kun er 6—7—800 Indbyggere. Endelig er der en Ting til, nemlig den, at Udgifterne i en By er ikke saa lidt større end paa Landet. Alene Skatteprocenten ligger jo i Byerne omkring ved 10—17 pCt., ja, nogle Steder er den endog endnu større. Paa Landet er som bekendt Skatteprocenten ikke nær saa høj, og jeg tror ikke, man siger for meget, naar man siger, at Differencen mellem Skatteudskrivningen i Byerne og den paa Landet kan ansættes til 6—700 Kr.

Paa den anden Side maa det erkendes, deri er jeg fuldstændig enig med mit Partis Ordfører i det andet høje Ting — og jeg haaber, det ogsaa her vil være muligt at faa Tilslutning dertil —, at tredje Klasses Embedernes Lønning er alt for lav, særlig naar man ser hen til den lange Uddannelsesetid, som Præsterne har. Nu ved jeg ganske vist, at der er aabnet Mulighed for, at andre end teologiske Kandidater kan søge Præstembede, men Embedsbesættelser med saadanne Ansøgere vil sikkert kun blive Undtagelser, og jeg ønsker heller ikke, at det skal blive andet. En Grundløn af 3 480 Kr., hvilket er Begyndelseslønnen i et tredje Klasses Embede, synes jeg ikke kan siges at være anstændig. Hvis man saa kunde henvisse til, at disse Embeder er meget smaa — dermed mener jeg, at det paagældende Sogn er meget lille —, saa var der dog maa-ske nogen Mening deri. Nu udtalte en af de ærede foregaaende Talere — jeg tror, det var det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Dahl) —, at de fleste Embeder, som disse Præster i tredje Lønningsklasse faar, er forholdsvist meget smaa, men jeg tror ikke, det er Tilfældet. Det er i hvert Fald ikke

Tilfældet for Jyllands Vedkommende; der faar en saadan Præst meget ofte et Sogn, i hvilket der er to til tre Kirker. Det er jo faktisk Menighedsraadene, som besætter disse Embeder, og man kan ikke sige, at der altid ved Klasseinddelingen er taget Hensyn til, om Sagnet er stort eller lille. Jeg mener, man maa sige, at en Grundløn af 3 480 Kr. for en Mand, der skal have et stort Sogn med to eller tre Kirker, hvor Arbejdet og Ansvaret er meget betydeligt, er ikke en anstændig Grundløn, end ikke i Forbindelse med de Forbedringer, som senere er kommet til.

Vi er sikkert alle sammen enige om, at der skal spares, vore økonomiske Forhold byder det, men det maa alligevel være indenfor visse fornuftige Grænser; man maa ikke spare paa Skillingen og lade Daleren gaa, men det tror jeg, man gør, hvis man fastholder ikke at ville give disse Embeder en lille Forhøjelse. Jeg vil udtale min Beklagelse af, at det Ændringsforslag, som blev stillet i det andet høje Ting, ikke kunde faa tilstrækkelig Tilslutning, det sigtede endda kun paa en forholdsvis lille Forhøjelse af Indtægten ved en Snedighed. Jeg haaber, der her i dette Ting vil kunne findes mere Forstaaelse af Sagen, og jeg haaber navnlig, at den højtærede Kirkeminister vil være lydør overfor disse Ønsker, idet den højtærede Minister sikkert maa erkende, at en Grundløn paa 3 480 Kr. til Embedsmænd, af hvilke mange er stærkt belastet med Arbejde og et stort Ansvar, ikke kan siges at være forsvarlig. Den højtærede Kirkeminister udtalte da ogsaa straks, at han i Virkeligheden var paa det rene med, at enkelte af Lønningerne var for lave, men desværre udtalte han samtidig, at han ikke mente paa det nuværende Tidspunkt at kunne gaa med til en Forbedring. Dette beklager jeg overordentlig meget, thi medens Græsset gror o. s. v. Det kunde være, at det varede noget for længe, inden der fremkom Forslag, ved hvis Vedtagelse Lønnen i denne Lønningsklasse blev forbedret. Det ærede 7de tingvalgte Medlem (Ejsing), der talte for Venstre, var inde paa det samme og erkendte i Virkeligheden ogsaa, at de havde en for lille Løn, men kunde heller ikke gaa med til nogen Forbedring for Tiden, endskønt han indrømmede, at man ikke kunde sammenligne med andre Tjenestemænd, idet Præsterne ikke har samme Mulighed for Oprykning eller Lejlighed til at faa de samme Ekstra-indtægter som f. Eks. de, der er ansat i Ministerierne. Den Indtægt, de har, vil det derfor efter min Mening mange Gange være svært for dem